

“L'aula d'acollida és un gran pas perquè els alumnes s'integrin”

El Hadi El Ouarti, inspector d'Educació de Nador, visita diferents centres d'Osona i el Ripollès

Manlleu

Guillem Rico

L'Omar, alumne de l'institut del Ter de Manlleu, saludava només entrar, en català i amazic, El Hadi El Ouarti, inspector de Planificació i Educació de Nador, que aquesta setmana visita centres educatius d'Osona, i aquest divendres també Ripoll, acompanyat de Carme Brugarola, assessora de llengua, cohesió i interculturalitat del Departament d'Educació. L'Omar no era l'únic que parlava amb la seva llengua materna amb l'inspector, també ho feien alguns dels alumnes de l'aula d'acollida del centre, el primer espai que visitaven amb la directora, Trini Montero, i que ara compta amb una trentena d'alumnes, molts originaris de Nador i d'altres punts del Marroc.

El Ouarti, que fa 20 anys que observa la integració dels marroquins a Europa, ha vingut voluntàriament a Osona per veure quin és el procés d'escolarització dels fills sorgits de la immigració del Marroc. Un dels aspectes que l'ha sorprès en positiu és que tots els alumnes que han nascut aquí parlen la seva llengua materna. Segons l'inspector del Nador, aquest fet “el valora la família, que veu que el professor no vol trencar amb la seva identitat i hi té més confiança”. El Ouarti remarca que “quan preserves la identitat no vol dir que et tanquis en tu” sinó que “quan tens la identitat et sents segur i et pots obrir”. De fet, ell mateix demanava en una altra de les aules quins idiomes parlen a casa.

El Ouarti aquest dijous al migdia a l'aula d'acollida de l'institut del Ter amb la seva directora, Trini Montero

N'eren cinc: el català, el castellà, l'àrab, l'amazic i l'anglès, i, de fet, segons un estudi que van fer al mateix centre, deia Montero, un 30% dels alumnes parlen català a casa, un 30% el castellà, un 20% l'amazic i la resta altres llengües. Sobre les aules d'acollida, El Ouarti considera que “és un gran pas perquè els alumnes s'integrin”, perquè “els prepara per a una millor escolarització i per a una integració dins la societat i en diferents àmbits”.

En el cas de la relació família-escola, l'inspector parla del “context” perquè els professors del Marroc coneixen com és la seva societat i aquí els docents no tenen aquest bagatge i per això “els professors d'aquí necessiten molta més implicació de la família”. El Ouarti apunta que “hi ha una diferència cultural” i que a Catalunya “la immigració és bastant nova” en

“Els professors no tenen prou experiència i han de perdre la por”

comparació amb altres països europeus, de manera que “el professorat potser no té prou experiència” en aquest sentit i encara “està aprenent de tot plegat”, i assegura que “els professors han de ser més valents i perdre la por que tenen sobre si ho fan bé o no”.

Un altre dels aspectes que ha tractat l'inspector del Marroc en la seva visita ha estat l'ensenyament de l'àrab: “És molt important aprendre l'àrab pels fills dels marroquins perquè és la llengua per accedir a l'Alcorà”. Segons El Ouarti, en ocasions “el problema no és l'idioma sinó en com es pot interpretar l'Alcorà”. Creu, però, que

en ocasions les persones que ensenyen aquesta llengua a les mesquites no estan preparades pedagògicament, per la qual cosa proposa tres opcions: formar aquestes persones, ensenyar en escoles amb els professionals o crear escoles privades per ensenyar aquesta llengua. També aposta per l'ensenyament de l'amazic, un fet que al Marroc mateix s'està començant a portar a terme, ja que ve d'una tradició més oral i a les escoles es treballa en àrab i francès.

El Ouarti ha visitat tots els centres educatius de Manlleu, i també els menors no acompanyats que hi ha a Osona, que li han expressat la necessitat i les ganes d'integrar-se i de continuar els estudis, apunta Brugarola. També ha parlat amb famílies al centre cultural islàmic de Torelló i ha format mestres d'aules d'acollida.